

17. Декември
Мерамотка!

ОБИЧАЙ БОГА.

11 година
40 лекция на Общия ок. клас.
14. IX. 1982 г. сряда, 5 ч. с.
Изгрев, София.

~~ДОБРАТА МОЛИТВА~~

ЦЕНТР. ДБ Н.
ИСТОР. АРХИВ

Ще прочета няколко стиха от 13 глава на Матея от 4-53 стих.

За живота може да имате няколко понятия. Представете си един човек, който е възпитан, че трябва да доставя сух хляб. Представете си, че той ред години само суши хляба и го туря, за да може за стари години да му стигне този сухия хляб. Суши го той, складира го. После трупа и друг работи за стари години. Такива понятия, почти съществуват в хората. Хората сега трупат хляб в вид на такива малки пилюлчета. И казват, че ще дойде едно време, когато ще гълтне едно пилюлче и ще живее с него. С такива ~~пилюлчета~~^{златни} ще живеят. Ще има английски пилюлчета и френски пилюлчета, където идеш може да го гълтнеш. Казват ще дойде време, когато с такива пилюлчета ще живеят хората. Ако химичите дойдат до туй положение, придобвките ще бъдат толкоз, както са придобивките в сегашните златни пилюлчета. Сега имаме златни пилюлчета, които се превръщат. Едно златно пилюлче може да го превърнеш. ~~Както се превръща~~ запример един сух хляб. Тряват ти известни знания, ще вземеш да потопиш сухият хляб в чаша с вода и той ще омекне. Пилюлчето ще го превърнеш. Но, ако нямаме тази течност, тогава колкото и да го дъвчеш, превръщането не може да става правилно. Добре, но има друго положение, д. уго схващане за живота. Да кажем, че едни хора така разбират, че трява да събират сух хляб, то е едно схващане. Да допуснем другото положение, че тази храна иде от дърветата. ~~Тогава~~ ще имаш пресен плод. Или както житеното зърно или може да бъде извор в твоя двор, тогава има ли смисъл да пазиш храната. Започваш да я пазиш да не се развали.

Сега, според сегашните схващания, човек иска да стане дооър. То е едно схващане. Някой път казва: някога съм бил добър, сега не съм дооър. Сега казва не съм добър, но за в бъдеще ще бъда добър. Такива понятия, които не обясняват живота. ~~Щом~~ човек дойде до положението да бъде дооър, мисли, че по същество, той е станал дооър или се е покварил, то живота няма вече никакъв смисъл. Сега, ако не разбирате, казвам. От какво е тази вътрешна връзка, която осмисля живота? – Вие запример имате една идея, един вътрешен копнеж, който не можете да го определите. Често даже най-видни философи мислят и светии има, но има нещо, което не се подава на никакво обяснение, както и да го обясняваш, остава необяснимо. Имаш един копнеж да те обичаш, защо и за какво не знаеш. Имаш друг копнеж да обичаш, защо и какво, пак не знаеш. Дълбоките причини не знаеш. Има някой неща, които избягваш от някаква опитност, ти предполагаш. Някой път искаш да направиш добро, но имаш съображения, искат се средства да имаш пари. Казваш, може би, ако направя доброто, аз ще се намеря в противоречие. По – добре той да страда, отколкото аз да страдам,

Някой път човек може да съжелява другите като страдат, но той като страда, съжелява себе си повече отколкото другите, тогава базираме нашия морал върху нашите страдания. Да разбириш страданията на другите дотолко~~з~~, доколкото разбириш своите страдания, да разбириш радостите на другите дотолко~~з~~, доколкото разбириш своите радости.

Да кажем имаш ти копнеж, но не знаеш причините, както и да обясняваш, може да кажеш в същността на Битието, Бог така е направил, но работата все не разбириш. Малко се усложнява тази работа. Имаш копнеж, ти и казваш. Ако на този моя копнеж ми се дадат условия, аз да се проявя, то от мене може да стане нещо. Някой път се дават условия да се проявиш, някой път ще останеш прост с своя копнеж.

Онова снесеното яйце вземам като символ. Не зная какви са първите причини, защо някой същества са направили своя зародиш в известна чепурка и после трябва да се измъща. Най-първо се образува вътре самият организъм, после излиза навън и след време наново трябва да ги турят в нова фаза, за да придобият една нова форма. ~~Не всяко яйце, което е турено под квачката може да се излюпи.~~ Някой ще се излюпи, но някое не се излюпна. ~~Не всички желания, които човек има са постижими.~~ Някой желания в холата се излюпват, ~~някой не се излюпват.~~ Те спадат към птичата порода. Тогава човек трябва да бъде много внимателен. Към температурата към условията, които стават, но трябва да бъдеш внимателен и след като се измъти едно яйце. ~~И самото пиле може да изчезне.~~ Резултатите може да се покварят. ~~Не е в мисленето.~~ Много пъти хората се беспокоят в мисълта си. Казва някой какво ще стане с мене. Всички знаете какво ще стане с вас. Този въпрос е разрешен. Какво ще стане? – Че аз не искам да ви кажа: идете на гробищата и ще видите каква ще стане. Какво ще стане с тебе иди на гробищата да видиш. Амакога? – Когато и да е. Като започнеш от първата година, след една, три, четири, пет, 10 години 120 години, ще бъдеш на едно място, дето ще се свършат всичките въпроси. ~~Някой ще каже,~~ че има друг свят. То е друг въпрос. Тук на земята ще кажеш какво ще стане с мене. Ще стане туй, което става с всичките други хора. ~~Но, въпреки туй, което става в хората, тия копнеги са~~ Някой път човек предпочита радостта пред страданието. Понякой път избягваме радостта заради страданието. ~~Сега тъй е.~~ Онези, които не разшират живота може да се смущават, защото живота трябва да се разглежда от ново гледище. Ако човек се съблече, какво лошо има в съличането? – Или ако човек се облече, какво лошо има в оличането. Днес ние считаме, ако някой човек се облече, че той не е скромен. Някой път, ако се облече скромно, считаме че е скромен. В нашия свят е така.

Тогава какъв е моралът на живота природа? - Като вземем млекопитаещите, ~~живолите~~, воловете, дрешките им са много скромни, в редки случаи са срога, но вземете някой от птиците са така хубаво облечени, вземете някои от пеперудите са така хубаво облечени, че човек се чуди, защо спрямо едни природата е тъй щедра дала облекло, но всичките правила ги е накичила, че по-хубаво не може да има. Ако вземете животните, ако дойдете до тяхните лица, ако дойдете до човека, тя го е накичила. Най-хубави дрехи имат птиците. Най-хубавото лице има човекът. И най-хубав ум имат ангелите и най-доброто сърце имат ~~боговете~~. Най-силна воля има Бог, който управлява света. Това е само за изяснение, за философия. Ако разбирате. Ако разбирате думите: воля, сърце, ум, дрехи от вън, тия неща разхвърляно, както ги разглеждам, нямат никакъв смисъл, то е както да вземете едно число, да кажете пет. Числото 5 има степени, разбирам би числото 5? -, даже тъй като фигура, но живото число, ако аз кажа ~~55555~~ какви са качествата на тия числа? - Ако взема количествено, 5 в реда на единиците, 5 в реда на десетиците, 5 в реда на стотиците и пет в реда на хилядите, количествено се различават, но и в качественно отношение се различават. Ти кое би очичал, да имаш 5 в реда на единиците, да имаш пет в реда на десетиците, в реда на стотиците или в реда на хилядите, а може още, това число да бъде в реда на десетохилядите на стохилядите, и т.н. Най-после туй число придобива съвсем друг израз.

Да кажем тебе може числото 5 да те спаси. Всичкото ти щастие седи в числото 5. Къде трябва да бъде туй число, да се прояви? - Ако ти отидеш при някой гадател, той казва тъй: щастието на тебе ще се усмихне, ако твоето мисло може да се повиши до 4^{та} степен. 5 в четвърта степен да се повиши и твой живот е оправен. Как ще се повиши в 4 степен? - да дойдат ония благоприятните условия, при които числото 5 може да се повиши. Имаш ти един лотарийен билет и ти се падат, ~~5-хиляди, 500-и-50~~ ~~5550x~~. Веднага ти седиш умислен, пожълтял си, чоплиш си ноктите, бъркаш в носа си, търкаш в джоба си, бутнеш насам натам, не върви. Но ти казват: ~~5.559~~ хилатни лева на билета ти се паднали. Значи числото 5 магически произведе цял преврат в твой ум. Но ~~5-550~~ 555 хиляди, представи си, 555 хиляди е красива мома, ако ти не си внимателен, тя може да пристане ~~ни~~къде. В дадения случай, 555 хиляди ти имаш една жена толкоз неустойчива, че може да се влюби в ~~всеки~~ мъж. По неустойчиво нещо в света няма от парите. Ти като дойдеш до парите - опасна работа са.

Трябва да се молиш по 10 пъти на ден, за да не те напусне жена ти. Когато хората говорят за лошата жена, аз разбирам парите. Родна жена от парите няма. Казват: да те пази Господ от лоша жена. - да те пази Господ от парите. ~~Нарите са създали хубавите, красиви работи, но тия~~

Тия пари са създадени за ред външни условия. В разбирането, в ума на хората, в желанието съществуват известни условия, при които парите развраташат и тебе развраташат. Те неят-известне-ееме-в-еебе-еи не се изменят сами по себе си. Златото не се изменя, но златото може да те съблазни. Ти казваш: това е глупаво. Казваш тия глупавите пари. Парите нямат никаква интелигентност. Те може да те съблазнят. Ти, който никога не си бил опорочен, могат да те опорочат, да те съблазнят. Ти казваш: срецнах една жена и тя ме съблазни. Но като срецнеш парите и те така може да те съблазнят и по-лошо отколкото една жена. Откраднеш, хванат те, едно углови дело, хвърлят те в затвора. Ти си се готвил за министър, затова за онова и съвсем загазиш, както онзи американски държавник, който се готвел за председател на Съединените щати, хванали го в едно престъпление в Ню-Йорк, свършило се неговото председателство. Той станал депутат, готвел се за председател на щатите, хванали го в едно престъпление и се свършило. Кое е онова, което те съблазнява. То са ония външни условия, тия идеи с к които човек е възпитан, казнат ти: това не прави, онова не прави. То е друг въпрос. Кое е онова, което съблазнява човека в парите? - Ти мислиш, че като добиеш 555 хиляди златни имаш възможности. Зад 555 хиляди стоят ред други идеи, скрити, ти ще се облечеш добре, ще туриш цилиндър, бастун имаш, който въртиш, часовник имаш, това онова, ти ще се покажеш и един ще кажат, благороден човек е. Един ще мислят така, а другите ще кажат друго. Ккато и да е. Това са обикновени разсъждения. Всеки може да философства, всеки може да каже: как трябва да каже работата в света, но малко хора, има които може да направят. Всеки може да каже: ние трябва да бъдем добри, да се обичаме., трябва да има братство, хубаво ядене, трябва да сме добре облечени. Всеки може да говори, но да го имаш е друго. Като дойдем до правенето е мъчно. Всички казваме, че трябва да се обичаме. Вие обичали ли сте. Вие правили ли сте опит да обичате всичките хора?

№ 15 Когато аз бях в Варна имах една мишка в стаята си, прикомандирала се е от някъде и намираше хляба. Като се качи все гризе някъде. Не че ще изяде хляба, но след като бутне хляба, усещам, че мишката го е бутнала, оставила е нещо. Щом като бутне хляба, познавам, че мишката го е бутала. Не правя въпрос, че яла хляба, но че не ме е питала. Казахам тряваше да ме пита. Тогава бих и дал по-голямо парче да яде. Защо яде без мое позволение. Тази мишка нищо не искаше да знае за моето разположение. Тя не знаеше колко съм умен и хитър, не знаеше, че може да и причиня хиляди злини. Каквото и да говорех на тази мишка, тя оставаше мишка. Мислено и пращах мисли да не ходи при хляба, тя не го взимаше в съобразение. Гонех я, не си отива. Най-после един ден аз я хванах по един много лесен начин и се разговарям, казвам и, какво да те правя сега, и тя направи едно нещо, което всичките хора го правят от страх, като я погледнах

трепери. Казвам: какво да те правя. Тук не е място за тебе, ти в гората трябва да идеш. Влязла си в тази стая, животът ти е в голяма опасност. Аз съм добър човек, пуснах я по керемидите и тя оттам настене не се върна. Аз-ви-нр

Аз ви привеждам тази мишка, но то е и с хората така. Природата е в състояние да ни създаде най-големите злини. По някой път мязаме в характера си на тази мишка. Тя казва не го прави, ние правим нещо и един ни хване природата и от там настене не го правим. Ще те попита: какво да направя с тебе, ще те пусне по керемидите и ти казва: тук не ти е мястото: значи не трябва да живееш в тия условия, дето животът ти виси на косъм.

Казвам: има едно правилно разрешение в света, казва някой: какво трябва да правя? – Има едно кардинално разрешение. Има едно разрешение, което разрешава една трета от живота. Има едно разрешение, което разрешава $\frac{2}{3}$ от живота. Има едно разрешение от живота, което разрешава $\frac{3}{3}$, това е разрешението на единицата. Казвате: какво трябва да правим: казвам обикни Бога, нищо повече. Какво трябва да направим в света? – Обикни Бога, въпросът се разрешава по всичките правила навсякъде. Не ме питай, носи тази мисъл целия ден, като няма какво да правиш, мисли това. Страдаш, боледуваш ли, беден ли си, сиромах ли си, не живееш добре, мисли, обичай Бога. Това е кардинално решение на всичките въпроси. Ако може да разрешиш този въпрос, всичко в живота ти ще тръгне по вода. Сега хората за 2.000 години насам употребяват не любовта към Бога, а любовта към себе си, но въпросите се разрешават. Било е времето, когато хората са постъпвали както животните. Събирали са се на чарди, на големи общества, птици. Млекопитаещи са се събирали на едно място, то е любов към близния, те са имали обич един към друг. Те са разрешили една трета. Хората дошли и обичат себе си – това е $\frac{2}{3}$, не $\frac{3}{3}$, ние трябва да обичаме Бога. Тази идея е непонятна още. Ти погледнеш нагоре, насам, натам. Учените казват, че Бог е направил всичко туй, небето, звездите. Те казват, че Го направил всичко това, а никъде Го няма. В ума ви е така. Навсякъде ще виждаш. Навсякъде съзнаваш, но тук да кажеш, че е и там да е, е суеверие. Понякай път казваш, имам една опитност, намерил си Го. Но като дойдеш до известни изпитания, разколебаеш се. Ти се разколебаеш в туй, което разрешаваш. Всеки казва: може би, след като дойдат мъчнотите, може да кажеш Господ е като хората. Мнозина са ми казвали много пъти, че Господ е като хората. Той не ме обича. Тя е човешка идея. Какви са отношенията на Бога, никой не знае. Те са неизвестни. Но казва, единственото чие лие нещо, което може да поправи всичко в живота ти, то е обичта към Бога. Тогава може да ми зададете един въпрос. Казвате: как да обичаме Бога? И аз може да се опитам да ви разправя

как се обича Бог. Но аз искам да се поучава малко от вас. Понеже, вие две хиляди години сте мислили за обич към себе си. Аз бих желал да ми държите една лекция какво значи човек да обича себе си. Аз искам да се поучава. Вие можете да ми изяснете, вие можете да ми разправите и да ми кажете защо някой път хората не обичат и себе си. Как ще ми обяснете тогава? – Онзи, който убива себе си. Тогава как е възможно един, който обича себе си да убие себе си. После ще ми обяснете как е възможно онзи, който обича себе си да стане слуга на другите. Вие вземете идеята. Защото илюзията към себе си аз разбирам да обичаш себе си чрез този закон да разрешиш всичките мъчнотии, затова обичаме себе си. Когато човек обича себе си, той мисли, че по този начин може да разреши в света всичките мъчнотии. Право е тогава да обичаш себе си, но ако обичаш себе си и не може да разрешиш въпроса или обичаш-еебе-еи близния си и не можеш да разрешиш въпроса. Ти обичаш близния, той не те обича. Казвам: в туй разбиране вие винаги ще имате едно разрешение, което отчасти е верно. Вие ще имате тия разрешения, тия смятания, както в съвременната наука. Според точната наука, както съвремените астрономи изчисляват, че от тук до слънцето е 92 милиона мили. Едно изчисление, че е 92 милиона, а друго изчисление, че е 93 милиона мили. Нито едното е верно, нито другото, но минават за верни. Даже изчисленията, с каква бързина светлината се движи и там има един дефицит. Защото, ако знаем с каква точност се движи светлината ние бихме разрешили един важен въпрос. Имате едно малко опущение, но в точната наука, малките опущения, контакт нямате. Питам: ако слезеш до слънцето на разстояние една миля се намериш. На сто метра даже да идеш до слънцето, ако си и не можеш да минеш тогава. Казвам: изискват се сега точни изчисления, точни разбирания.

Вие нямате точни разбирания. какво нещо е любовта. Ти не разбиращ какво нещо е любовта. Ти вземеш един човек, спуснеш му ръката повече от колкото трябва, той е недоволен от тебе. Ти като го стиснеш взел си повече дал си по-малко, или пък дал си повече, взел си по-малко. Или пък някой път едва си го стиснал и той е пак недоволен. Как ще го стеснеш я ми кажете. Че туй е съвсем нов метод за стискане. То е сегашното стискане, то човешко. В животните няма никакво стискане. В живота някой никога и той стисне. Птицата като схисне някого с двата крака, казва: Много те обичам. Хванала го с двете ръце и казва, обичам те. Този начин за обичане, птиците са го употребявали хиляди години преди човека. Като го стине и отиде, като го стисне с краката и клюна, краката, то са ръцете. Даде всичките правила на любовта. Започне с клюна и казва: пиленцето ми, пиленцето ми. И пиленцето изчезне. Целува го, целува го и пиленцето изчезне. Вие целувате и птиците преди хиляди години целуваха с клюна. Такива целувки на птиците нищо не разрешиха. И вие няма да разрешите. Аз виждам сегашните хора като се целуват същия закон е. Докато не си целувал някого, всички може да разберате, но като го целунеш работата е свършена. Аз ви навеждам на една мисъл.

Ти искаш да се лекуваш. Едно от най-трудните неща е изкуството да се лекуваш. Най-трудното изкуство е да се лекуваш. Сега донякъде аз съм намерил туй наполовина на лекуването, дето всички са останали доволни. След като се лекувал някой човек, исхарчил 25 хиляди долара и като го излекувал, за моето лекуване вече той ме помни. 25 хиляди съм вложил, тъй като се излекувам казвам: много олагорден човек ~~благородство~~ има. След като съм се излекувал нищо не съм оставил. Мускулеста ръка, не е мека. Щом като има 25 хиляди долара, то е най-хубавото лекуване. Сега презърнете тия наши материалистически схващания в всяка наша любов, ние имаме нещо материално вмъкнато. Ти искаш да целунеш ~~някого~~, но щом не ти да дете 25 хиляди лева, устата е студена, израз няма. Но щом има 25 хиляди лева, устата са топли. След като целунеш има 25 хиляди, тогава шапка има, автомо~~ил~~ има, цилиндър, най-хубавите дрехи, не ходиш ~~бос~~, има пружини, кревати. 25 хиляди трябва да има навсякъде. Дотогава докато ти не даваш правилно и докато той не взема правилно, не може да има едно разбиране. Но представете си, че в тебе има една слабост, че ти искаш по три пъти на ден да целунеш, по 25 хиляди, това са 75 хиляди долара. Една година по ~~по~~ 365. Онзи богатее, а ти осиромашаваш. След една година той като взема такова грамадно количество, ти си целувал, давал, той е вземал, ти си давал, той е вземал и след една година, той има милиони. Казва ти твойте 25 хиляди не ги искам. Ако искаш аз може да ви дам 25 хиляди аз те целувам. Питам какво философия в живота има. Парите, които си ги дал за да целунеш, вземаш нещо. Сега трябва да те целуват, че да ти ги дават назад. Каква разлика има, когато ти целунеш даваш 25 хиляди лева. Ако тебе те целуват дават 25 хиляди лева, каква е разликата. Аз сега разглеждам живота

Съвременния наш живот е обословен на тия вътрешни положения, ти очакваш или да целунеш или да те целунат, или да вземеш или да даваш. От всяко едно желание, от всеки един копнеж, от всяка една постъпка, която направиш, ти очакваш да добиеш. Не казвам, че тия неща са лоши. Нашата философия за живота е неправилна. Не е лошо, че ще даваш 25 хиляди лева, не е лошо, че те целуват и ти дават 25 хиляди лева. Казвам, този, който те целуна, той има проказа на устата, ти вземаш 25 хиляди лева, но той ти остави своята проказа. Тогава какво те ползува 25 хиляди? Проказа ти е оставил. Оставил ти по малко от онова което той е взел. Туй е в живота, което се случва. Ти заботяваш, доиваш обществено положение, знатен ставаш, но в тебе се яви една проказа. Изгубуваш своята интелигентност, своят светъл ум, обезсмисля се живота. Туй е, което сега се случва в живота. На толкоз хора е обезсмислен живота и на млади и на стари. Ние не обвиняваме обществения строй. Донякъде е виновен. Има нещо в света, което нас ни заблуждава.

Та казвам, туй, което съществува сега е верно. При едно разумно общество, въпроса е разрешен. Но разумно разбиране трябва. Ние предполагаме ако дойде един нов строй.

при ново разбиране на хората. Да не иска всеки да му дават 25 хиляди лева. Но всеки да дава по 25 хиляди. Че в всичките хора има желание ~~да~~ всеки да даде 25 хиляди лева. И няма кому да ги даде. Има жиляние, но няма кого да целунеш. Щом като има кандидати за целувки. Имаме понятие за хора та. Щом като кажете, че няма кандидати разбирането е друго. Да кажем, ако се увеличат. Има един кандидат, двама, трима, четирима, имам разбиране, разбирам при какви условия хората се развиват. Един ден няма нито един кандидат за целувки. Спасението на хората е дошло. Станали са хората ~~огати~~ ~~аз~~ нося 25 хиляди лева. 50 хиляди съм готов да дам. Няма нито един кандидат. Питам, ако света достигне до туй положение ще ~~бъдем~~ ли нещастни Пенеже нямало кого да целунеш. Аз не вземам целувките както в сегашните условия, при които ние живеем. Целувката взима като идея. Всеки един от вас е целувал, няма нито един, който да не е целувал. Ти седиш фантазираш ~~някой~~ ~~млад момък~~. Някой млад момък, той сега си представя млада красива мома, стройна, всичко туй, той се приближава при нея и я-~~и~~ нежно я целува, позмее си малко, ~~въобразява~~ си веднаж, два пъти, сто пъти и един ден той я намери и я целуна, но казва, не е туй, което си представях. Представях си в ума целувката по един начин, а в действителния живот излиза по друг начин. Онази умствената целувка тя носи нещо друго в ума си. Онази на физическото поле, тя е ~~съвсем~~ Има една целувка, която струва. Да кажем много пъти съм превеждал на вас, ако вие, които сте оили на умиране, при най-голямoto страдание да дойде някой, приближи се при тебе, цели те и от този ден ти оздравеши, ~~тази~~ ~~целувка~~ всичко ти мине. Тази целувка ще помниш през целия си живот. Тази целувка струва. Туй идейното в човешкия ум, което човек носи, то е Божественото. Понеже, ние разменяме тази Божествена монета с нашите книжни, тя се обезценява.

Казвам сега правилното разрешение: Любов към Бога. Ако ти с тази любов може да разрешиш всичките мъчнотии за себе си и за цялото човечество, то е любов към Бога. Щом дооиеш тази любов у тебе туй състояние, което сега го имате, то ще изчезне. Ако не изчезне, вие още нямате Божествената любов. Не отдалече да я гледате, да разсъждавате заради нея, тъкъде е друг въпрос. Слънцето ние всеки ден виждаме, но онова, което слънцето крие в себе си. Не всички енергии на слънцето ние виждаме, но енергията, която приемаме. Понеже, отношенията, които съществуват между нашия организъм и между слънцето, не всяка са хармонични, затова идват всичките Болезнени състояния. Ние имаме ред теории, че като умре човек, че той пак ще се прероди, пак ще умре. То е една теория за обяснение. Даваме надежда, че втори път ще дойде. Казвам, я дойде, я не. Може да дойде, може и да не дойде. Ако ти 100 пъти се преродиш и имаш същото разбиране на живота, както сега ~~ака~~ко те ползува туй разбиране. Или аз го упodoявам

така. Каквоте ползува. Ако слушаш един концерт на велик цигулар, ти слушаш и имаш такава силна болка на стомаха, превиваш се. Може 1И пъти да ходиш на концерт, но тази болка в корема разваля всичко. Когато слушаш никаква оолка не трябва да имаш.

Казвам: в новото учение вие, за да го разберете не трябва да бъдете оолни, всички трябва да бъдете здрави. Здравето е условие да схванеш новото учение. Новото учение. Тази дума не е изяснена. Новото учение, което Христос проповядва преди 2000 години. Учението, което проповядва Мойсей и учението на Христа, останаха неразбрани. И учението на Мойсей остана неразбрано. Сега има възможност да бъде разбрано. Казвате: когато дойде Христос той ге оправи света. В моя ум седи една идея: Когато всичките хора обичат Бога, светът ще се оправи. Ама как? Има един свят, дето този въпрос е разбран. В нашия свят още не е. Сега не външно, ред е нашия свят, човешкия свят, да се изправи по същият начин. Когато този въпрос се разреши, тогава всичките социални въпроси, лични, от дребен характер и те всички ще имат едно правилно разрешение. Най-първо разрешете най-великата задача. Когато се разреши задачата на цялото, отношенията на частите в това цяло, ще се разрешат. Всичките отношения вече са правилно. Вие освободете човека. Тогава и неговите крака ще бъдат свободни. Ушите, стомаха, всичко ще бъде свободно. Ако вие освободите неговия стомах, не освобождавате този човек. Това не е освобождение. Сега искате да освободите само стомаха. Хляб казвате: Тое свобода само на стомаха. Въздух трябва, мисъл трябва. Казвам всички мислят за икономическия въпрос, за хляба. То е една трета от истината. Зад една трета седят две трети. Зад две трети седят три четвърти. Зад три четвърти седят четири трети. Не-
Тогава имаме тъй: ~~един цял и 4/3, 1/3~~ и една трета и едно цяло и две трети, едно цяло и ~~три трети~~ равно на две. Пак въпросът не е разрешен. Две цяло и една трета. Две цяло и две трети. Две цяло и три трети, равно на три. Въпросът пак не е разрешен. Имаме три и една трета. Тя е непреривна дроб, понеже мярката, с която мерим не е права. Има едно отношение. Всички числа може да се делят, но с какво делим. Има една мярка, с която числата се делят. Но тъй както е устроен светът, има числа, които не можеш да делиш. Щом дойдеш до тази мъчинотия, не можеш да разрешиш въпроса. Значи по обикновен начин се разрешават мъчинотите. Тогава какво ще правиш? - Допуснете, че спорд става. Ти даваш един лев. Едно и една трета. Ти даваш една трета, няма какво да правиш. Сега има два начина за разрешение. Да кажем няма такива дребни пари, как ще дадеш? - Трябва да ходиш, да търсиш. Представи си, че веднаж посетиш неговия дюкян или представи си, той ти оставя една трета или ти може да отстъпиш наместо един да му дадеш два, тогава ние идваме до закона. Или ти даваш или пък ти трябва да отпъши едно от двете. При сегашното разрешение на въпроса или ти трябва да дадеш или ти трябва да отстъпиш. Имаш едно же-

ление или трябва да го реализираш или пък трябва да отложиш, едно от двете. Ако трябва да го реализираш, ти ще платиш двойно отколкото струва. Ако не искаш да даваш, тогава ще отстъпиш, нищо повече. Онзи, който не дава, той трябва да отстъпва. Има нещо в човека, при известни условия, в себе си има спор за известни желания. Аз говоря за известни положения, които са вътре в вас, не се разрешават отвън. Ти спориш в себе си, какво трябва да направиш или трябва да оъдеш положителен или трябва да оъдеш отстъпчив. Искаш да вземеш пари от някъде трябват ти, жена ти е болна, деца имаш в странство учат. Имаш любов към Бога, Бориш се в сеое си. Имаш пари да вземаш от някъде, да ги дадеш ли под съд или да не ги дадеш, Бориш се в себе си, с кого се Бориш сеое си? – Бориш се с някого. Да не ги дам под съд, ами жена ми, ако ги дам по съд, какво ще каже Господ? Най-после дойдеш, ако преодолее онзи, трябва да му простиш. Всички ваши спорове, всеки ден ги виждам все така. За Господа или за жена ми или за сеое си. Като застанеш на принципа трябва да даше. Казваш ще го дам под съд, аз имам право. Но, не разрешаваш въпроса. Тогава ще ви приведа следния пример. Един господин дава някому 1000 лева на заем. Намира се в същото положение. Казва: да го дам ли под съд или да не го дам. Казва: бъди свободен. Един ден онзи, който дал 1000 лева осиромашава, а онзи, който ~~дал~~ ^{взел} 1000 лева, забогатява. Ти направи едно голямо дооро и веднага тия пари се връщат при него. Той му усълужва не с 1000 лева, а сто пъти повече отколкото той дал. Ако го беше дал под съд в тия трудните времена, щеше да се намери в най-трудно положение. Но понеже постъпи по Бога, връща се. Казва: едно време ти ми направи едно добро, сега аз ще ти направя. С 10 лева или с 100000 лева, еднакви са резултатите.

Бъдете силни в смисъл да изпълните доороволно Божия закон, не насила. Аз понякога път тук имам, няколко праскови как разрешавам. Минава някой възрастен и като върви носи стомна. И като минава махне с ръката и върви. Един мине, втори, трети – възрастните така разрешават въпроса и орат и сестри. Малките деца разрешават по друг начин. Те отдолу пъплят по земята и събират, после погледнат нагоре. Казват, когато капнете, ще ви съверем тръгнат и заминават. Питам кой постъпва по право. Децата постъпват по право. По право е, но не е хигиенично. Възрастните погледнат капналите, но те стигат и вземат отгоре. Едините ги намирам умни, че чисти вземат, другите ги намирам морални, капнали ^{те} събират. За прасковата дали ги събирам аз или другите, за нея е безразлично. Разсъждавам. Ако някой има едно дърво и някой вземе капланите плодове, казва, как тъй защо да вземат. Казвам чакайте около мен има такива стари чорбаджии. Морал им давам. Казват издоха прасковите. Казвам за ядене са. После старият чороаджия казва: виж децата как умно разрешават, казвам чороаджиаска работа. Казвам вие като ояхте на земята, не правехте ли същото? – Казвам като дойде една нова идея и вие ще направите. Според мене въпросът не е там. Казвам трябва да има насаде

ни 10.000 дървета по целия път с праскови, тогава да ви омалеят ръцете като посягате. Да не се тревожиш защо онзи ял 10.000 дървета са, нека вземат. Не се спирам в моя ум. Аз ще направя пакост на сеое си. Аз може да мина и да взема. Слънцето се е трудило, вятърът се е трудил, водата се е трудила, дърветата са се трудили. Аз нишо не съм се трудил. Нишо не съм да Казва как тъй да взема праскови. Мoите разсъждения са и казвам чакай, чакай ти нишо не си дал, олагодари на Бога, учи се, нека ядат. Ти олагодари, че ядат, ако те не ядаха и ти не щеше да ядеш.

~~Сега казвам посаддайте в вас доброто. Посаждайте плодните дървета, по целият път, че като минават хората да има не едно и две, но да има 10.000, да има изобилие. Изобилието е, което разрешава въпроса. Така гледам на работата. Любовта към Бога е разрешение. Но тя е ооща вече. Благото трябва да бъде за всички. Аз ям и казвам добре е за мене, много хуаво е, Слава Богу. Но същевременно туй олаго трябва да бъде благо и на всички. В мене трябва да бъде основна идея. По възможност трябва да взем най-скормоното ядене, не да измъчвам своя организъм, своята лакомия може да я дам на другите хора, своята добра мисъл може да я предам и своята добра мисъл може да я предам на другите хора.~~

~~Казвам всички трябва да желаете да ооччате Бога. Благото, което идва от Бога да го желаем да бъде общо. Ако е от материален характер или от духовен характер, или от научен характер. Всичкото туй олаго, да дойдат умни хора. Само с един умен човек света няма да се поправи. Всичките хора трябва да станат здрави, всичките хора трябва да станат добри. Не само един човек да бъде добър, но всички трябва да бъдат добри. Туй учение трябва да се проповядва. Като се проповядва нали знаете? Аз имах една ояла дреха. Както съм ял, от масата, нацепва се с олив и не излиза лекето. Праха го с вода и сапун и не излиза. Хумата го искара. Туриха хума, искара го. Туриха сапун, не можа да го искара. Топла вода, не можа. Рилската вода и тя не можа. Туриха хума да седи и да изсъхне, казвам хума ще искара тази работа. И хумата можа да го искара. Тази хума наричата ще искара тази работа. И хумата можа да го искара. Тази хума наричала голямия закон на самопожертвуване. Когато жертвуаш от себе си, ти върчам голямия закон на самопожертвуване. Казваш от мене да замине. Всички хора турят тази хума и че имаш хубава. Казваш от мене да замине. Всички хора турят тази хума и се разрешава не само един закон. Този закон да бъде оощ за всички в мисъл, чувства и постъпки. Тогава всеки един от вас да приложи закона на самопожертвуването. Всеки един човек трябва да приложи закона на самопожертвуването, според той както го разоира и той като го приложи и той да бъде доволен от този закон. И като го приложи той да се зарадва. Да каже: намерих нещо, което е ценно. Никой да приложи закона и той сам да е доволен и да каже, не само веднаж, но и хиляди пъти да приложи тази закон, понеже резултатите са едни и същи.~~

~~Препоръчвам на всичца ви да приложите този закон. Хумата ще искара всичките тия лекета. Не се изисква много голяма философия. С малко хума много работа може да направиш. Само Божията Люб *и всички твои*~~